

294. Ó, hogyha tudnád

Ira David Sankey
(1840-1908)

Ó, hogyha tud - nád, ki az — én Meg -
vált - tóm! A föld - ön — Ó a leg -
hí - vebb ba - rát. A jó A -
tyá - nál Ó a — köz - ben - já - róm, Ó,
hogy kí - ván - nám, te is meg - ta -
lál! Jöjj, Jé - zu - som vár rád, Ó,
bár te is lát - nád Őt, ál - dott ba -
rá - tod, Te hú — Meg - vál - tód!

2. Ó, hogyha tudnád, mily szelíd, mily édes A béke, melyet Ő
szívemnek ad, Hogy kincset adni a földön mi képes! A Golgotáról
árad ez reád.

Jöjj, Jézusom...

3. Ó, hogyha tudnád, mily dicső reményt hint Az égből rád a béke
Istene! Szava legyőzi a bajt, szenvedést mind, S örök derűt áraszt
tekintete.

Jöjj, Jézusom...

4. Ó, majd ha Jézus hű szerelmét érzed, S Igéje ad hitet és életet,
Ne tartsd magadnak ezt a drága kincset, De menj, hirdesd, hogy
mit tett Ő veled!

Jöjj, Jézusom..

*Ira David Sankey (1840–1908) – Heinrich Ernst Gebhardt
(1832–1899)*